

Людмила Ромен

м. Суми

МАК ПАЛА НА ШЕВРОНІ

Напнув павучок павутинку - як п'яльця:
Бери промінь Сонця і долю гаптуй!
Я вишию бджілку, крилом золоту,
Ось крапелька меду на серці, аж в пальцях.

Спивай поцілунком солодку, медову,
І зморщечку кожну - допоки життя!
Тобі оберіг це моє вишиття,
І ніч волохату пантрують хай сови.

На грудях пригрій личко Сонця - не острах,
Сміливо дивись у весни квітограй,
Десницею Бога зметеш дикість зграй:
На відсіч наткнулись непрохані гості -

Кістками поляжуть в густі чорноземи.
Герою, мій лицарю, в день цей весни
Любімо ще дужче!

Не стерти війні
Життя - мак пала на шевроні - емблема.

В молитву тебе загорну, мов у кокон,
Я - Шахерезада, ловчиня «шaxed».
Тризнак - ППО, - в дії: око за око!
Примовка блискуча: ідіть ви на «хе».

Мамчич Олена

м. Чернігів.

від голоду вмирала земля...
загортала у смуток свої надії...
блукала десь сонячна тінь,

пересічними кроками
совалась по селах і містах...
здавалася такою незвичною,
безкрило безпорадною...
ти все бачила. земле,
згадуючи минуле,
живучи мйбутнім,
очікуючи теперішнього дива
від безпозитивного періоду
свого життя...
куди дивишся, земле?...
кого згадуєш
у журливих днях
буремних років,
блукаючи островами змін
на розлогих
підступних вітрах?...
ти вічна, земле...
і поки ти мрієш
про миттєвості цвстя,
ми йдемо
твоїми вірними стежинами,
спокутуючи свої гріхи,
схиляючись у молитвах
перед твоєю
неповторною могутністю...

Манукян Сергій
м. Харків.

СПРАВА ЖИТТЯ.
Сумна розповідь

«Вітаю шановний головний редактор і шановна
редакція!